

hertil kommer endvidere en væsentlig Del af de store Udgifter, Staten har maattet udrede til Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler i al Almindelighed, et Beløb, der af Finansministeren blev opgjort til 385 Mill. Kr. Det er dog overmaade glædeligt, at vi nu kan gaa saa langt ned som til et Maksimumbeløb for Staten paa 3 Mill. Kr. i et halvt Aar.

Jeg skal da anbefale det foreliggende Lovforslag og kan tilsige mit Partis Støtte til dets Gennemførelse i den foreliggende Skikkelse.

Korsgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale en Anerkendelse af Lovforslagets Tendens, som afgjort gaar i Retning af, at man dels kommer bort fra de kommunale Dyrtidsforanstaltninger og dels indskrænker det Omraade, hvor Staten giver Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Livsfornödenheder.

§ 1 omhandler jo Brødprisen, og det er saaledes den Paragraf, der kræver den betydeligste Udgift fra Statens Side. Ved en tidligere Forhandling af lignende Art har jeg med den højtærede Indenrigsminister drøftet, om man ikke ved saadanne Prisansættelser burde tilstræbe at komme til Priser af en saadan Størrelse, at man kunde tænke sig Muligheden af, at Markedsprisen indenfor en kortere Tid vilde indhente den Pris, som fastsattes ved særlige Foranstaltninger. Den højtærede Indenrigsminister har, saa vidt jeg forstod, ved den Lejlighed givet mig Ret i, at dette kunde være naturligt. Jeg skulde imidlertid tro, at den Brødpris, som fastsættes her, er saa lav, at der ikke er nogen som helst Sandsynlighed for, at Markedsprisen vil indhente den. For at dette skulde lade sig gøre, maatte, saa vidt jeg kan regne ud, Rugpriserne falde ca. 20 Kr. pr. Tønde, og at der skulde være nogen som helst Sandsynlighed for, at dette vil ske i en nærmere Fremtid, tror jeg desværre ikke. Der kan neppe være Tvivl om, at man en Dag maa komme dertil, at kunstige Prisnedsættelser af denne Art maa falde bort, og den højtærede Minister har ogsaa selv antydnet, at han under visse Omstændigheder kunde være gaaet med til, at disse Tilskud fra Statens Side skulde falde bort allerede nu. Om det nu er det rigtige, som her foreslaas, at fastholde en Maksimumspris af 24 Øre pr. kg, eller om det ikke vilde være rigtigere, eftersom det sikkert vil blive nødvendigt inden meget længe at gaa

til en meget betydelig Forhøjelse, allerede nu at forhøje disse Priser lidt, kan der være Tvivl om. Personlig skulde jeg tro, at det vilde føles mindre af Befolkningen, naar Prisstigningen kom lidt efter lidt, og jeg kunde derfor i og for sig have ønsket, at man var gaaet den Vej. Det er man nu imidlertid ikke, og det maa jeg for saa vidt beklage.

Med Hensyn til Sukkerpriserne har jeg ikke noget videre at bemærke. Det er meget glædeligt, at Statskassen gennem Sukkerordningen faar en ikke ubetydelig Indtægt. Det forekommer mig heller ikke, at det kan kaldes urimeligt, at f. Eks. Industrien maa give en Pris af 1 Kr. 60 Øre, naar Prisen i det aabne Marked er 2 Kr. eller deromkring.

Med Hensyn til en enkelt Industri, nemlig Hvidtølsindustrien, vil jeg imidlertid gerne stille en Forespørgsel. Ved en tidligere Forhandling spurgte jeg Indenrigsministeren, om det turde forventes, at denne Industri vilde blive noget begunstiget med Hensyn til Sukkerprisen. Svaret blev bekræftende; imidlertid ligger Forholdet endnu saaledes, at Hvidtølsindustrien giver den normale Industrisukkerpris. Jeg skulde være glad ved at høre en Udtalelse fra Ministerens Side om, hvorvidt man tør haabe, at denne Pris vil blive nedsat.

Til Slutning vil jeg sige nogle Ord om Lovforslagets § 4. Personlig nærer jeg ingen Tvivl om, at der vedblivende er ikke faa Mennesker, hvis økonomiske Stilling er meget vanskelig, og at der for saa vidt er god Grund til at skaffe Midler til Hjælp for disse Mennesker. Paa den anden Side er jeg ikke saa sikker paa, at den Administration, som foretages fra forskellige Hjelpekassers Side, er af en saadan Art, at man kan være helt sikker paa, at Hjelpekasserne ikke anvender Penge, som de ifølge Sagens Natur ikke burde anvende. At føre en nøjagtig Kontrol med Institutioner af den Art vil naturligvis altid være saa nogenlunde umuligt, men jeg kunde dog ønske at vide, om man overhovedet gør Forsøg paa at trænge ind i, hvilke Kategorier af trængende det er, Hjelpekasserne særlig støtter. Det kan ikke være andet, end at naar der haves et Beløb til Anvendelse, vil dette altid virke ansporende i Retning af, at Beløbet anvendes, og da alle er enige om, at man bør tilstræbe kun at udgive de mest nødvendige Beløb, kan det jo være muligt, at det Beløb, her stilles til Raadighed, vil kunne have en noget uheldig Indflydelse paa den